

[Indenrigsministeren]

Hercegovina. Vi vil nu også officielt få bekræftet fra den kroatiske regerings side, at ordningen kan fungere ukompliceret.

Vi vil også presse på med at få det, man har været meget tvivlende over for fra den kroatiske regerings side, nemlig transitvisa til større grupper af personer. Fru Pia Kjærsgaard har selv overværet en række af de samtaler, der fandt sted, da Retsudvalget var på rejse i Kroatien, derfor turde det ikke være nyt, og det er fulgt op af regeringen, efter at vi er kommet tilbage, og som sagt er der nu indgået nogle egentlige aftaler på området.

Jeg vil også gerne sige, at det er ganske mange, der allerede nu frivilligt ønsker at vende tilbage til hjemområdet. Politiet har fået henvendelse fra 165 fra centret i Montebello, der er 62 fra Avnstrup, der tilsvarende har henvendt sig til politiet, og så er der en mindre gruppe fra flygtningecentret i Allerød. Det er karakteristisk, at det i alle disse tilfælde drejer sig om folk, der er indrejst i november eller december, altså for forholdsvis kort tid siden, og at de primært kommer fra området omkring Sarajevo.

Derudover har en række bosniere individuelt rettet henvendelse – nogle har gjort det til Indenrigsministeriet, en del har gjort det til Dansk Flygtningehjælp – for at forhøre sig om mulighederne for at vende tilbage allerede nu. Desuden har politiet oplyst, at man i en længere periode i gennemsnit har hjulpet 5 tilbage om ugen:

Man har sørget for billet, man har sørget for visum gennem Polen, og man har sørget for, at de på den måde fik den umiddelbart tiltrængte hjælp.

Men derudover er det jo også sådan, at der i det lovforslag, som er til behandling i Retsudvalget i øjeblikket, er et oplæg til en lovfæstelse af denne økonomiske støtteordning: dels den hjælp, der ydes via Dansk Flygtningehjælp, og dels den økonomi, der knytter sig til det. Det vil sige, at de, der ønsker at vende tilbage nu, sikres, at de kan få rejsen betalt, og at de også kan få et beskedent beløb – som bekendt 2.000 kr. for en voksen og 1.000 kr. for et barn – til at klare den allerførste tid dernede. Det er ikke en repatrieringsstøtte, men en rejsehjælp, en hjælp til dem, der allerede nu vil vende tilbage, selv om det kan være farligt, og den hjælp vil vi gerne være med til at yde.

Jeg vil også godt pege på, at vores kontor i Zagreb – vi kan kalde det en filial til Direktoratet for Udlændinge – som fru Pia Kjærsgaard også har været med til at besøge, vil komme til at spille en vigtig rolle i denne indsats for tilbagevenden. Medarbejderne på kontoret, synes jeg vi fik et meget godt indtryk af, da vi besøgte det, har jo en meget tæt kontakt med UNHCR i Zagreb, men også med de kroatiske myndigheder, og de vil derfor have alle forudsætninger for at medvirke til en smidig tilbagevenden for flygtninge, der frivilligt ønsker at vende tilbage.

Så den fornemmelse af, at det er umuligt at vende tilbage, som i disse dage forsøges skabt, er ikke korrekt. Det sker allerede – om end i beskedent omfang – og vi arbejder på, at det kan komme til at ske i større omfang, men velplanlagt og med sikkerhed for, at folk ved, hvordan tilstanden er i det område, de vender tilbage til.

Så blot en enkelt kommentar til debatten om midlertidighed:

Det er jo et af de spørgsmål, som Per Sørensen-udvalget også arbejder videre med, og der vil simpelt hen komme nogle overvejelser fra Per Sørensen-udvalget om hele midlertidighedsbegrebet i forbindelse med asylsager, og det er også en problemstilling, som man arbejder med i flere af de andre nordiske lande. Vi har ikke helt ens regler på dette område, men det er en debat, som vi under alle omstændigheder kommer til at vende tilbage til.

Jeg vil godt anfægte dem, der har brugt vendingen: Nu giver den danske regering de bosniske krigsflygtninge asyl. Nej, det gør vi ikke, og det kan regeringen ikke gøre, men vi skal bevare deres ret til at få deres asylsag behandlet. Det er en ret, de har under alle omstændigheder; det er ikke en, vi kan give dem. Den har de også, selv om vi skulle følge fru Pia Kjærsgaards, hr. Helge Adam Møllers og fru Birthe Rønn Hornbechs tankegang: Uanset om de vælger at forlænge den periode, hvor man kan fastfryse en asylansøgning, med yderligere to, tre, fem eller ti år, eller hvor langt man nu kunne tænke sig at gå, skal de bosniske krigsflygtninge alligevel have deres asylsag behandlet, hvis de ønsker det. Det er en ret, man ikke kan fratage dem, og det synes jeg man anstændigvis burde gøre lidt mere ud af, når man skal forklare sammenhængen i disse ting, og det siger jeg specielt til hr. Helge Adam Møller.